

REGULAMIN WEWNĘTRZNY

Zboru Chrześcijan we Wrocławiu

Zboru Filialnego Zboru Ewangelicznego „Agape” w Poznaniu

(REGON 020040053)

(z komentarzem biblijnym, pojęciowym i historyczno-ideowym)

ISTOTA REGULAMINU

Niniejszy Regulamin jest aktem prawnym regulującym wzajemne relacje członków Wspólnoty rozumianej jako Kościół nowotestamentowy¹ oraz jej organów wobec siebie.

Ma on charakter prewencyjny, kształcący świadomość i odpowiedzialność członków Wspólnoty wobec siebie. Został zredagowany w oparciu o praktyczne doświadczenie członków Wspólnoty, tekst Pisma świętego i zawarte w nim wskazówki apostołskie dotyczące organizacji życia duchowego i ustrojowego Kościoła (zboru, wspólnoty, gminy chrześcijańskiej).

Ma zatem na celu uniknięcie wątpliwości i nieдомówień w sprawach dotyczących prawd wiary, odnoszących się do ustroju Kościoła i wzajemnych kompetencji jego organów, oraz ochronę wartości biblijnych w swej istocie transcendentnych, charyzmatycznych i eschatologicznych, trudno uchwytnych w ramach jednoznacznych definicji normatywnych².

I. POSTANOWIENIA OGÓLNE

Art. 1

Zbór Chrześcijan we Wrocławiu Zbór Filialny Zboru Ewangelicznego „Agape” w Poznaniu zwany dalej Wspólnotą³, jest związkiem wyznaniowym działającym na podstawie Uchwały Rady Starszych Zboru Ewangelicznego „Agape” z dnia 10.10.2004 r. w trybie art. 19., pkt 3., posiada osobowość prawną zgodnie z art. 2., pkt. 2 Statutu Zboru Ewangelicznego „Agape”. Może zgodnie z ustawami państwowymi nabywać majątek ruchomy i nieruchomy, zbyć go, zarządzać oraz rozporządzać nim w myśl założeń niniejszego Regulaminu⁴.

Art. 2

Wspólnota, zrzesza lokalne Zbory działające jako podstawowe jednostki organizacyjne Wspólnoty, skupiające na zasadzie dobrowolności chrześcijan, którzy wyznają biblijne prawdy wiary oraz zasady doktrynalno-organizacyjne zawarte w niniejszym Regulaminu.

Art. 3

1. W zakresie sprawowania kultu Wspólnota jest w pełni samodzielna i autonomiczna, niezależna od jakiegokolwiek władzy duchownej i świeckiej.
2. Wspólnota może być członkiem krajowych i międzynarodowych organizacji międzykościelnych posiadających podobne cele i charakter.

Art. 4

1. Obszarem działalności Wspólnoty jest terytorium państwa polskiego.
2. Siedzibą Wspólnoty jest Wrocław.

Art. 5

1. Osobowość prawną posiada Wspólnota jako całość.
2. Lokalne Zbory, działające jako podstawowe jednostki organizacyjne Wspólnoty powołane zgodnie z postanowieniami niniejszego Regulaminu, nie posiadają osobowości prawnej.

Art. 6

Organami Wspólnoty jako całości są:

- 1) Zebranie Wspólnoty;
- 2) Biskup;
- 3) Komisja Finansowa Wspólnoty;
- 4) Kolegium Prezbiterów;
- 5) Komisja Kontroli Finansowej Wspólnoty.

Art. 7

Do reprezentowania Wspólnoty jako osoby prawnej upoważnieni są:

- 1) Biskup, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
- 2) Komisja Finansowa Wspólnoty, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.

Art. 8

1. Wspólnotę w sprawach o charakterze ideowym, teologicznym i duszpastersko-organizacyjnym, reprezentuje Biskup bądź osoba przez niego wskazana, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
2. Wspólnotę w sprawach administracyjno-majątkowych i finansowych reprezentuje Komisja Finansowa Wspólnoty, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
3. Do składania oświadczeń i działań prawnych w imieniu Wspólnoty oraz do dysponowania majątkiem i środkami finansowymi Wspólnoty wymagane jest współdziałanie w dowolnej konfiguracji: Skarbnika i jednego z członków Komisji albo dwóch członków Komisji Finansowej Wspólnoty

Art. 9

1. Organami upoważnionymi do wypowiedziania się w sprawach wykładu Słowa Bożego w imieniu Wspólnoty i poszczególnych lokalnych Zborów są Biskup i Prezbiter⁵, w myśl zasady, że prawdy wiary, pobożności i moralności nie mogą być poddawane głosowaniu. Jest to sprawa objawienia zawartego w Piśmie Świętym i jest ustalana poprzez „tak mówi Pan”, a nie „tak mówi większość”⁶.
2. Organami odwoławczymi dla członków, diakonów, diakonis i osób funkcyjnych Wspólnoty oraz poszczególnych lokalnych Zborów w sprawach duszpastersko-organizacyjnych, doktrynalnych, etycznych i dyscyplinarnych, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie, są:
 - 1) w pierwszej instancji – Prezbiter;
 - 2) w drugiej instancji – Biskup;
 - 3) w trzeciej instancji – Kolegium Prezbiterów.
3. Organami upoważnionymi do interpretacji postanowień niniejszego Regulaminu są:
 - 1) w pierwszej instancji – Prezbiter;
 - 2) w drugiej instancji – Biskup;
 - 3) w trzeciej instancji – Kolegium Prezbiterów.

Art. 10

Uchwały, postanowienia, decyzje i opinie organów Wspólnoty oraz lokalnego Zboru podejmowane są jednomyślnie poprzez aklamację lub przez głosowanie, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie. Mogą mieć postać tekstu drukowanego lub nie, jeśli nie ma takiej potrzeby ze strony organu podejmującego określoną uchwałę, postanowienie, decyzje czy opinie⁷.

II. CEL I FORMY DZIAŁANIA WSPÓLNOTY

Art. 11

1. Celem działalności Wspólnoty jest:

- 1) wspólnotowe i indywidualne składanie świadectwa wiary w modlitwie, śpiewie, krzewieniu biblijnej etyki i wiedzy o Bogu zarówno w ramach przebiegu nowotestamentowego nabożeństwa⁸, jak i w życiu osobistym, rodzinnym i społecznym⁹;
- 2) dokonywanie aktów wiary związanych z przebiegiem nowotestamentowego nabożeństwa, takich jak: śpiew¹⁰, nauczanie, głoszenie Słowa Bożego, modlitwa wspólnotowa, doświadczanie i manifestowanie nowotestamentowych darów duchowych, łamanie chleba i picie wina, jak i przeprowadzanie okolicznościowych aktów wiary związanych z chrztem, namaszczeniem chorych i modlitwą wstawienniczą¹¹;
- 3) działalność duszpasterska, oświatowo-wychowawcza i opiekuńcza wobec członków Wspólnoty i ich rodzin¹², katechumenów oraz sympatyków Wspólnoty;
- 4) pogłębianie braterstwa i jedności między chrześcijanami poprzez pielęgnowanie, wyznawanie i głoszenie biblijnych prawd wiary wśród swoich członków i wszystkich chrześcijan, przy jednoczesnym poszanowaniu odrębności poglądów w odczytywaniu tekstu Pisma Świętego, w granicach dopuszczalnej nowotestamentowej heterodoksji¹³;

2. Wspólnota kierując się nakazem Pisma Świętego prowadzi działalność misyjną, której celem jest:

- 1) organizowanie spotkań ewangelizacyjnych, konferencji, zgrupowań mających na celu uświadomienie ludziom potrzeby zbawienia przez Chrystusa i życia w Nim;
- 2) publiczne i indywidualne głoszenie biblijnych prawd wiary za pomocą zwiastowanego Słowa Bożego (katechezy) i wszelkich dostępnych środków masowego przekazu;
- 3) czynienie uczniami Chrystusa wszystkich tych ludzi, którzy przyjęli biblijne prawdy wiary, w wyniku czego w akcie nawrócenia się (pokuty) wyznali swoje grzechy, doświadczyli duchowego odrodzenia i zadeklarowali wolę życia w Chrystusie zgodnie z nauką apostołską i we wspólnocie braterskiej.

Art. 12

1. Wspólnota realizuje swoje cele w szczególności poprzez:

- 1) organizowanie nabożeństw w ramach liturgii nowotestamentowej, tj. takiej formy przebiegu nabożeństwa, która umożliwia wszystkim członkom Wspólnoty, w kontekście biblijnej idei powszechnego kapłaństwa, czynny w nim udział¹⁴;
- 2) nauczanie biblijnych prawd wiary i zasad życia chrześcijańskiego w kwestiach etyczno-doktrynalnych i duszpastersko-organizacyjnych poprzez katechezę (usługę Słowem Bożym)¹⁵ w ramach przebiegu nowotestamentowego nabożeństwa, jak i w duszpasterstwie indywidualnym, w myśl zasady, że Kościół nie może narzucać wyboru, a jedynie pomóc dążyć do prawdy – człowiek w sprawach o charakterze ostatecznym, czyli w sprawach zbawienia, odpowiada sam za siebie¹⁶ – na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
- 3) nauczanie dzieci i młodzieży, zebrania braterskie i siostrzane, spotkania, konferencje, zgrupowania integracyjno-duszpasterskie i kulturalno-edukacyjne, popularyzujące i krzewiące wiedzę z zakresu teologii biblijnej, śpiewu, literatury klasycznej, historii, filozofii, socjologii, psychologii, medycyny, sztuki, teatru, filmu, zagadnień społeczno-politycznych, za pomocą wykładów, pogadanek, wspólnej lektury prasy, książki czy projekcji filmów fabularnych i dokumentalnych;
- 4) udzielanie posługi duszpasterskiej w ramach spotkań okolicznościowych związanych z aktem chrztu, pogrzebem, modlitwą wstawienniczą, namaszczeniem chorych, błogosławieństwem dzieci i nowożeńców;
- 5) kształcenie i powoływanie duchownych;

- 6) tworzenie lokalnych Zborów;
 - 7) prowadzenie spotkań, ośrodków szkoleniowych, kulturalno-oświatowych, organizowanie seminariów biblijnych, teologicznych i innych form kształcenia;
 - 8) organizowanie działalności charytatywnej wobec współbraci i bliźnich, placówek pożytku publicznego, fundacji, stołówek, szkół oraz innych form pomocy zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa;
 - 9) praca i działalność gospodarcza, w myśl założeń nowotestamentowych¹⁷ i z zachowaniem obowiązujących przepisów prawa.
2. Wszystkie formy działania Wspólnoty organizowane są w obiektach własnych, najmowanych oraz w prywatnych mieszkaniach i domach poszczególnych członków Wspólnoty i lokalnych Zborów¹⁸.

III. CZŁONKOWIE WSPÓLNOTY

Art. 13

1. Członkami Wspólnoty są osoby przyjęte do lokalnego Zboru na mocy decyzji wyrażonej poprzez aklamację Zgromadzenia Zboru podjętej na wniosek Prezbitera po uprzednim poinformowaniu Biskupa.
2. Członkami Wspólnoty mogą być jedynie osoby, które:
 - 1) posiadają pełną zdolność do czynności prawnych;
 - 2) przeżyły nawrócenie i narodziły się na nowo przez Słowo i z Ducha Świętego;
 - 3) wyznają biblijne prawdy wiary widoczne w ich życiu duchowym i moralnym;
 - 4) przyjęły chrzest według wzoru nowotestamentowego;
 - 5) złożyły świadectwo swojej wiary przed Zgromadzeniem Zboru jako deklarację członkowską.

Art. 14

1. Członkowie Wspólnoty mają prawo:
 - 1) uczestniczyć we wszystkich formach życia lokalnego Zboru i Wspólnoty;
 - 2) korzystać z pomocy i opieki duszpasterskiej;
 - 3) uczestniczyć w zarządzaniu lokalnym Zborem i Wspólnotą, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie .
2. Członkowie Wspólnoty mają obowiązek:
 - 1) czynnie angażować się w życie lokalnego Zboru i Wspólnoty;
 - 2) służyć braterską pomocą innym członkom lokalnego Zboru i Wspólnoty;
 - 3) w miarę możliwości wspierać finansowo lokalny Zbór i Wspólnotę.

Art. 15

1. Członkostwo we Wspólnocie ustaje na skutek:
 - 1) wystąpienia;
 - 2) przeniesienia;
 - 3) skreślenia;
 - 4) wyłączenia;
 - 5) śmierci.
2. Wystąpienie bądź przeniesienie członka lokalnego Zboru ze Wspólnoty następuje w wyniku jego rezygnacji z członkostwa w lokalnym Zborze¹⁹ lub na skutek jego przejścia z lokalnego Zboru do innego ugrupowania chrześcijańskiego²⁰, poprzez osobistą jego deklarację przedłożoną Prezbyterowi (w dowolnej formie), który o zaistniałym fakcie informuje Biskupa.

3. Skreślenie członka Wspólnoty z listy członków lokalnego Zboru może nastąpić w wyniku trzymiesięcznej nieuzasadnionej jego nieobecności w lokalnym Zborze²¹, na wniosek Prezbitera bądź Biskupa, decyzją Zgromadzenia Zboru wyrażoną poprzez aklamację.
4. Członek lokalnego Zboru może zostać z niego wyłączony:
 - 1) na skutek łamania przez niego elementarnych zasad współżycia społecznego, postaw etycznych, duszpastersko-organizacyjnych wynikających z Pisma Świętego i niniejszego Regulaminu, na wniosek Biskupa lub Prezbitera za zgodą Biskupa, decyzją Zgromadzenia Zboru wyrażoną poprzez aklamację²²;
 - 2) w wyniku szerzenia przez niego poglądów niezgodnych z treścią Pisma Świętego i wykładnią Wspólnoty, przez Prezbitera za zgodą Biskupa lub przez Biskupa²³, przy jednoczesnym lekceważeniu przez niego bezpośrednich upomnień braterskich²⁴;
5. Osoby wyłączone²⁵ bądź opuszczające lokalny Zbór w wyniku przeniesienia, wystąpienia lub skreślenia²⁶ przestają być członkami lokalnego Zboru oraz Wspólnoty i nie mogą rościć sobie żadnych praw do majątku lokalnego Zboru i Wspólnoty.

IV. DIAKONI, DIAKONISY, DUCHOWNI

Art. 16

Uznając ideę powszechnego kapłaństwa²⁷ wiernych wszystkie funkcje w ramach Wspólnoty oraz poszczególnych jej lokalnych Zborów nie mają charakteru święceń kapłańskich czy też stopni duchowej hierarchii między członkami Wspólnoty powołanymi do posługi duszpastersko-organizacyjnej, lecz cechy służby o podłożu charyzmatycznym i uznaniowym²⁸.

DIAKONI I DIAKONISY

Art. 17

1. Diakonami (i Diakonisami) są dojrzały duchowo Bracia (i Siostry) podejmujący się czynnej służby i funkcji o charakterze duszpastersko-organizacyjnym i charytatywnym na rzecz lokalnego Zboru i Wspólnoty, będący jednocześnie członkami lokalnego Zboru, którzy doświadczyli chrztu w Duchu Świętym, przeszli próbę wiary, czynnie uczestniczą w liturgii lokalnego Zboru i Wspólnoty, wyznają Chrystusa²⁹, posiadają powołanie do służby duszpastersko-organizacyjnej i charytatywnej³⁰, spełniają biblijne kryteria³¹, a ich postawa braterska oraz mająca charakter charyzmatyczny i uznaniowy³² służba³³ wywiera istotny wpływ duchowo-intelektualny i duszpastersko-organizacyjny na rozwój lokalnego Zboru i Wspólnoty.
2. Do kompetencji i obowiązków Diakona i Diakonisy należy:
 - 1) składanie świadectwa wiary poprzez swój rozwój duchowo-intelektualny i moralny oraz ciągłe samokształcenie, poznawanie biblijnych prawd wiary i nabywanie wiedzy o otaczającym świecie³⁴, w myśl zasady, że Pismo Święte jako ostateczny zapis nauki apostoelskiej służy przede wszystkim do wykrywania błędów³⁵, a tym samym do pogłębiania prawd wiary i właściwej społeczności z Bogiem³⁶;
 - 2) nauczanie prawd wiary i zasad życia chrześcijańskiego zgodnie z treścią Pisma Świętego³⁷, w asyście Ducha Świętego³⁸, w duszpasterstwie indywidualnym, w przypadku Diakonów również w liturgicznej usłudze Słowem Bożym (katechezie) we współpracy i jedności z Biskupem, Prezbitarami i pozostałymi Diakonami³⁹;
 - 3) organizowanie działalności charytatywnej wobec członków lokalnego Zboru i Wspólnoty oraz bliźnich, w porozumieniu z Biskupem, Prezbitrem, Komisją Finansową Wspólnoty bądź Komisją Finansową Zboru, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 4) w przypadku Diakonów zastępowanie Biskupa lub Prezbitera podczas jego nieobecności, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
3. Diakon i Diakonisa za swoją działalność duszpasterską i służbę jako powołani przez Chrystusa – Głowę Kościoła – odpowiadają przede wszystkim przed Bogiem⁴⁰. W wyjątkowych, uzasadnionych biblijnie przypadkach związanych z wyrażaniem przez Diakona bądź Diakonisę poglądów i postaw niezgodnych z Pismem Świętym⁴¹ może nastąpić zawieszenie

Diakona bądź Diakonisy w działaniach na rzecz lokalnego Zboru i Wspólnoty na czas nieokreślony, bądź do momentu wyjaśnienia nadużyć i doprowadzenia do właściwej postawy Diakona lub Diakonisy, przez Prezbitera lub Biskupa, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.

4. Diakon bądź Diakonisa ma prawo odwołać się w sprawach dotyczących zawieszenia ich w czynnościach, wykładu prawd wiary, manifestacji darów duchowych, zagadnień etycznych i dyscyplinarnych, w których stroną jest Prezbyter lub Zgromadzenie Zboru do Biskupa, a w razie utraty mandatu zaufania do Biskupa, Diakon bądź Diakonisa mający pisemne poparcie trzech innych członków lokalnego Zboru mogą odwołać się od jego decyzji w ciągu 14 dni do Kolegium Prezbyterów⁴², na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
5. Diakon powołany na funkcję Biskupa lub Prezbitera po ustąpieniu z funkcji Biskupa lub Prezbitera uzyskuje prawo do stałego członkostwa w Kolegium Prezbyterów, jeśli nie został on zawieszony, odwołany lub wyłączony na skutek głoszenia nauk niezgodnych z Pismem Świętym lub nieprzestrzegania zasad moralnych i obowiązków duszpastersko-organizacyjnych niniejszego Regulaminie.
6. Diakon będący stałym członkiem Kolegium Prezbyterów ma prawo odwołać się w sprawach dotyczących zawieszenia go w czynnościach, wykładu prawd wiary, manifestacji darów duchowych, zagadnień etycznych i dyscyplinarnych, w których stroną jest Prezbyter lub Zgromadzenie Zboru do Biskupa, a w razie utraty mandatu zaufania do Biskupa, Diakon może odwołać się samodzielnie od jego decyzji w ciągu 14 dni do Kolegium Prezbyterów⁴³, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.

DUCHOWNI

Art. 18

1. Diakoni, którzy zostali powołani (ordynowani) poprzez włożenie rąk⁴⁴ w imieniu Wspólnoty przez jej przedstawicieli do pełnienia funkcji i służby duszpastersko-organizacyjnej Biskupa lub Prezbitera, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie, są duchownymi w rozumieniu art. 12 Ustawy o Gwarancjach Wolności Sumienia i Wyznania z dnia 17 maja 1989 roku⁴⁵. W przypadku rezygnacji Diakona z funkcji Biskupa lub Prezbitera przestaje on pełnić funkcje Prezbitera lub Biskupa, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie, nie zwalnia go to jednak ze służby duszpastersko-organizacyjnej jako Diakona, pasterza i nauczyciela⁴⁶, jeśli nie został on zawieszony, odwołany lub wyłączony na skutek głoszenia nauk niezgodnych z Pismem Świętym lub nieprzestrzegania zasad moralnych i obowiązków duszpastersko-organizacyjnych niniejszego Regulaminu.
2. Diakon uprzednio powołany do pełnienia funkcji Prezbitera lub Biskupa po ustąpieniu z funkcji Prezbitera lub Biskupa, będący stałym członkiem Kolegium Prezbyterów, jest duchownym w rozumieniu Ustawy o Gwarancjach Wolności Sumienia i Wyznania z dnia 17 maja 1989 roku.

V. KOMPETENCJE ORGANÓW WSPÓLNOTY

ZEBRANIE WSPÓLNOTY

Art. 19

1. Zebranie Wspólnoty jest organem uchwałodawczym Wspólnoty i odwoławczym dla Komisji Finansowej Wspólnoty, Biskupa i Kolegium Prezbyterów, upoważnionym do podejmowania uchwał i decydowania w sprawach duszpastersko-organizacyjnych, administracyjno-majątkowych i finansowych Wspólnoty.
2. Zebranie Wspólnoty może być Zwyczajne lub Nadzwyczajne:
 - 1) Zebranie Zwyczajne zwoływane jest raz w roku;
 - 2) Zebranie Nadzwyczajne zwoływane jest w celu realizacji postanowień niniejszego Regulaminu.

3. Zebranie Wspólnoty stanowią: Biskup, Prezbiterzy, członkowie Komisji Finansowej Wspólnoty, Komisji Finansowej Zboru posiadającego osobowość prawną oraz delegaci poszczególnych lokalnych Zborów, którzy zostali wybrani przez Zgromadzenia Zborów, w liczbie określonej dla każdego lokalnego Zboru, przez Kolegium Prezbiterów, na każde z osobna Zebranie Wspólnoty, nie mniej jednak niż trzech delegatów z jednego lokalnego Zboru.
4. Zebrania Wspólnoty zwołuje i prowadzi Biskup lub osoba wskazana przez niego, w przypadkach szczególnych związanych z realizacją postanowień Regulaminu Zebranie Wspólnoty zwołuje Skarbnik Komisji Finansowej Wspólnoty lub Przewodniczący Komisji Kontroli Finansowej Wspólnoty po uprzednim poinformowaniu Biskupa, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
5. Zebranie Wspólnoty w szczególności:
 - 1) powołuje i odwołuje Biskupa, Komisję Finansową Wspólnoty, Komisję Kontroli Finansowej Wspólnoty, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 2) decyduje o wysokości dochodu Biskupa i Prezbiterów w związku z pełnieniem przez nich funkcji duszpastersko-organizacyjnych oraz o zatrudnianiu pracowników w myśl obowiązujących przepisów, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 3) decyduje o prowadzeniu przez Wspólnotę działalności gospodarczej, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 4) decyduje o majątku ruchomym i nieruchomym Wspólnoty w sprawach nabycia, zbycia, najmu, podnajmu i dzierżawy oraz innych zmian majątkowych, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 5) powołuje nową jednostkę duszpastersko-organizacyjną działającą jako lokalny Zbór, jak i wyłącza lokalny Zbór ze Wspólnoty, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 6) dokonuje zmian w Regulaminie Wspólnoty bądź uchwała nowy Regulamin Wspólnoty, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 7) przyjmuje coroczne sprawozdanie Komisji Finansowej Wspólnoty;
 - 8) rozstrzyga odwołania Biskupa od decyzji Kolegium Prezbiterów i Kolegium Prezbiterów od decyzji Biskupa, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 9) podejmuje decyzje i wyraża opinie w innych sprawach, których niniejszy Regulamin nie reguluje, przedkładanych przez delegatów Zebrania Wspólnoty.
6. Zebranie Wspólnoty dąży do podejmowania decyzji jednomyślnie⁴⁷; w przypadku braku jednomyślności, decyzje i uchwały Zebrania Wspólnoty podejmowane są bezwzględną większością głosów nie mniejszą niż 75% liczby delegatów lokalnych Zborów Wspólnoty. W przypadku braku *quorum* zwołuje się w ciągu 14 dni kolejne Zebranie Wspólnoty, które może podjąć uchwałę bezwzględną większością głosów nie mniejszą niż 50% liczby delegatów lokalnych Zborów Wspólnoty.
7. Uchwały Zebrania Wspólnoty są wiążące dla całej Wspólnoty.

BISKUP

Art. 20

1. Biskup jest jednoosobowym, powołanym na czas nieokreślony organem o charakterze kierowniczym, duszpasterskim, w sprawach duszpastersko-organizacyjnych, koordynującym współpracę między lokalnymi Zborami Wspólnoty oraz wykonawczym organem Zebrania Wspólnoty, Komisji Finansowej Wspólnoty, Kolegium Prezbiterów i Zgromadzenia Zboru, jak i organem odwoławczym dla członków Wspólnoty i poszczególnych lokalnych Zborów (w drugiej instancji) w sprawach duszpastersko-organizacyjnych, doktrynalnych, etycznych i dyscyplinarnych, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
2. Biskupem może zostać Prezbiter lub Diakon cieszący się zaufaniem Kolegium Prezbiterów i Wspólnoty.

3. Do kompetencji i obowiązków Biskupa należy:

- 1) reprezentowanie Wspólnoty, realizowanie celów i zadań Wspólnoty, wnioskowanie o utworzenie jednostek duszpastersko-organizacyjnych i ich nadzorowanie, odnośnie do zarządzania i kierowania wszystkimi czynnościami o charakterze doktrynalno-duszpasterskim, duszpastersko-organizacyjnym Wspólnoty w zakresie spraw i potrzeb Wspólnoty jako całości, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 2) zwoływanie i przewodniczenie Zebraniu Wspólnoty, Kolegium Presbiterów, Zebraniom Braterskim i Siostrzanym Wspólnoty, organizowanie i prowadzenie nabożeństw zjazdowych Wspólnoty, spotkań okolicznościowych, konferencji, zgrupowań duszpastersko-integracyjnych i edukacyjnych Wspólnoty oraz w szczególnych przypadkach związanych z wykonywaniem obowiązków regulaminowych organizowanie i prowadzenie nabożeństw lokalnego Zboru, jak i przewodniczenie Zgromadzeniu Zboru, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 3) wnioskowanie o utworzenie lokalnego Zboru, powołanie Presbitera, przez nałożenie rąk⁴⁸, odwołanie Presbitera, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 4) stanie na straży właściwego wykładu Pisma Świętego, nauczanie biblijnych prawd wiary w kwestiach etyczno-doktrynalnych, liturgicznych, duszpastersko-organizacyjnych oraz działanie na rzecz rozwoju duchowego, intelektualnego i kulturalnego członków Wspólnoty, kształcenie i przygotowywanie ich do służby duszpastersko-organizacyjnej na rzecz Wspólnoty⁴⁹ poprzez kultywowanie nowotestamentowej formy nabożeństwa i organizowanie zajęć o charakterze duszpastersko-integracyjnym, kulturalnym i edukacyjnym, jak i angażowanie duchowo dojrzałych Braci i Sióstr, w oparciu o ich osobiste świadectwo wiary widoczne w ich poświęceniu się w służbie przekazywania biblijnych prawd wiary i pracy na rzecz Wspólnoty⁵⁰ jako Diakonów i Diakonów do pracy duszpastersko-organizacyjnej w ramach zadań lokalnego Zboru, Kolegium Presbiterów i Wspólnoty, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 5) rozstrzyganie odwołań członków Wspólnoty, Diakonów i Diakonów w kwestiach dotyczących wykładu prawd wiary, manifestacji darów duchowych, zagadnień etycznych i dyscyplinarnych, w których stroną jest Presbiter, Diakon, Diakonisa lub Zgromadzenie Zboru, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 6) dyscyplinowanie członków Wspólnoty, Presbiterów, Diakonów oraz Diakonów poprzez indywidualne i publiczne ich napominanie w kwestiach dotyczących manifestacji darów duchowych, etyczno-doktrynalnych i duszpastersko-organizacyjnych⁵¹ oraz zawieszanie Presbiterów, Diakonów, Diakonów w ich działaniach na rzecz lokalnego Zboru i Wspólnoty⁵² w wyjątkowych, biblijnie uzasadnionych przypadkach (związanych z głoszeniem przez nich poglądów niezgodnych z Pismem Świętym i nieprzestrzeganiem zasad duszpastersko-organizacyjnych przewidzianych w niniejszym Regulaminie) na czas nieokreślony bądź do momentu wyjaśnienia ewentualnych nadużyć i doprowadzenia do właściwego funkcjonowania lokalnego Zboru i właściwej postawy Presbitera, Diakona lub Diakonisy, jeśli lokalny Zbór nie jest zdolny do podjęcia odpowiednich decyzji na skutek zwiedzenia intelektualno-duchowego lub wewnętrznych nieporozumień związanych z cielesnym usposobieniem stron konfliktu⁵³, czy też z tendencjami separatystycznymi nieakceptowanymi przez większość członków lokalnego Zboru⁵⁴;
 - 7) wnioskowanie o dokonanie zmian w Regulaminie Wspólnoty bądź o uchwalenie nowego Regulaminu Wspólnoty, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 8) wypowiadanie się i decydowanie w innych sprawach, których niniejszy Regulamin nie reguluje.
4. Decyzje oraz postanowienia Biskupa są wiążące dla wszystkich lokalnych Zborów; niezastosowanie się do nich może skutkować wnioskiem Biskupa o zawieszenie w czynnościach bądź odwołanie Presbitera lub o wyłączenie lokalnego Zboru ze Wspólnoty⁵⁵, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.

5. Odwołanie Biskupa może nastąpić wskutek jego rezygnacji lub na jednomyślny wniosek Kolegium Prezbiterów przez Zebranie Wspólnoty, w przypadku nieprzestrzegania przez niego zasad etycznych wynikających z Pisma Świętego lub podstawowych obowiązków oraz zasad duszpastersko-organizacyjnych niniejszego Regulaminie.
6. W razie rezygnacji, odwołania lub śmierci Biskupa (do momentu powołania nowego Biskupa) jego obowiązki przejmuje jeden z Prezbiterów bądź Diakonów wskazany przez Kolegium Prezbiterów. Nowy Biskup powinien zostać powołany w ciągu sześciu miesięcy od dnia rezygnacji, odwołania lub śmierci poprzednika.
7. Biskup ma prawo w sprawach dotyczących:
 - 1) wykładu prawd wiary, manifestacji darów duchowych, zagadnień etycznych, dyscyplinarnych i duszpastersko-organizacyjnych, w których stroną jest Prezbiter, Diakon lub Diakonisa – odwołać się do Kolegium Prezbiterów, a w razie utraty mandatu zaufania do Kolegium Prezbiterów może w ciągu 14 dni odwołać się od decyzji Kolegium Prezbiterów do Zebrania Wspólnoty;
 - 2) czynności charytatywnych, pomocowych, administracyjno-majątkowych i finansowych, w razie utraty mandatu zaufania, do działań i decyzji Komisji Finansowej Wspólnoty – odwołać się do Zebrania Wspólnoty.
8. Biskup, pełniący jednocześnie urząd Prezbitera, na czas swojej nieobecności w lokalnym Zborze będącej wynikiem jego służby wobec całej Wspólnoty wyznacza swojego zastępcę.

KOMISJA FINANSOWA WSPÓLNOTY

Art. 21

1. Komisja Finansowa Wspólnoty jest kolegialnym organem wykonawczym Zebrania Wspólnoty upoważnionym do dysponowania majątkiem ruchomym i nieruchomym Wspólnoty w sprawach nabycia, zbycia, najmu, podnajmu i dzierżawy oraz innych zmian majątkowych, w zakresie określonym w uchwale Zebrania Wspólnoty, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
2. Komisję Finansową Wspólnoty na czas nieokreślony w liczbie trzech osób stanowią Skarbnik (jako przewodniczący) i dwóch członków.
3. Do kompetencji i obowiązków Komisji Finansowej Wspólnoty w szczególności należy:
 - 1) zarządzanie finansami, majątkiem ruchomym i nieruchomym Wspólnoty oraz kierowanie wszystkimi czynnościami administracyjno-majątkowymi, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 2) podejmowanie działań w zakresie finansowania bieżących potrzeb i zobowiązań Wspólnoty, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 3) podejmowanie działań charytatywnych i pomocowych na rzecz członków Wspólnoty i bliźnich, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 4) udzielanie informacji Biskupowi o podejmowanych przez Komisję działaniach dotyczących czynności charytatywnych, pomocowych i administracyjno-majątkowych;
 - 5) składanie Zebraniu Wspólnoty rocznej informacji o dochodach i wydatkach Wspólnoty, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
4. Komisja Finansowa Wspólnoty w sprawach działań charytatywnych i pomocowych na rzecz członków Wspólnoty i bliźnich dąży do podejmowania decyzji jednomyślnie⁵⁶. W przypadku braku jednomyślności Komisji Finansowej Wspólnoty decyduje głos Skarbnika. W przypadku braku zgody na podjętą decyzję Skarbnika z przyczyn etycznych pozostali członkowie Komisji Finansowej Wspólnoty łącznie mają prawo zwrócenia się w celu rozstrzygnięcia zaistniałego sporu do Biskupa lub Kolegium Prezbiterów.

KOLEGIUM PREZBITERÓW

Art. 22

1. Kolegium Prezbitarów jest koordynującym współpracę między lokalnymi Zborami kolegialnym organem o charakterze duszpastersko-organizacyjnym i odwoławczym (w trzeciej instancji) w kwestiach duszpastersko-organizacyjnych, doktrynalnych, etycznych, dyscyplinarnych, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
2. W skład Kolegium Prezbitarów wchodzi: Biskup, Prezbitary i Diakoni będący stałymi członkami Kolegium Prezbitarów oraz zaproszeni przez Biskupa bądź Prezbitara (w uzgodnieniu z Biskupem) Diakoni lub Diakonisy nie będący stałymi członkami Kolegium Prezbitarów.
3. Kolegium Prezbitarów zwołuje i prowadzi Biskup lub osoba przez niego wskazana. W przypadkach szczególnych, jako osoby odwołujące się od decyzji Biskupa, Kolegium Prezbitarów może zwołać Prezbitar lub Diakon będący stałym członkiem Kolegium Prezbitarów samodzielnie, oraz Diakon lub Diakonisa mający pisemne poparcie trzech członków lokalnego Zboru, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie, po uprzednim poinformowaniu Biskupa.
4. Kolegium Prezbitarów w szczególności:
 - 1) wypowiada się, na wniosek Biskupa, Prezbitara, Diakona lub Diakonisy, w kwestiach doktrynalnych, duszpastersko-organizacyjnych, dyscyplinarnych i etycznych, w oparciu o tekst biblijny, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 2) rozstrzyga, na wniosek Biskupa, Prezbitara, Diakona lub Diakonisy (w tym członków Komisji Finansowej Wspólnoty i Zboru), sprawy sporne i odwołania o charakterze duszpastersko-organizacyjnym, doktrynalnym, etycznym i dyscyplinarnym, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 3) wyraża zgodę na utworzenie nowej jednostki duszpastersko-organizacyjnej działającej jako lokalny Zbór oraz na powołanie Prezbitara, przez nałożenie rąk, odwołanie Prezbitara, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
5. Kolegium Prezbitarów dąży do podejmowania decyzji, opinii i postanowień jednomyślnie.
6. W szczególnych przypadkach dyscyplinarnych, duszpastersko-organizacyjnych lub dotyczących wykładu Słowa Bożego, w wyniku zaistniałych wątpliwości niektórych z uczestników zebrania na tle etyczno-doktrynalnym decyduje głos Biskupa⁵⁷.
7. W przypadku braku jednomyślności uczestników zebrania Kolegium Prezbitarów z Biskupem, w sprawach dotyczących zagadnień doktrynalnych, duszpastersko-organizacyjnych i etycznych Biskup samodzielnie lub trzech członków Kolegium Prezbitarów łącznie mają prawo odwołać się w ciągu 14 dni do Zebrania Wspólnoty.
8. Decyzje, opinie i postanowienia Kolegium Prezbitarów są wiążące dla wszystkich lokalnych Zborów Wspólnoty. Niezastosowanie się do nich może skutkować wyłączeniem lokalnego Zboru ze Wspólnoty⁵⁸.

KOMISJA KONTROLI FINANSOWEJ WSPÓLNOTY

Art. 23

1. Komisja Kontroli Finansowej Wspólnoty jest wewnętrznym organem kontrolnym Wspólnoty, powoływana jest na wniosek trzech delegatów Zebrania Wspólnoty jako organ kontroli wewnętrznej w sprawach gospodarczych i majątkowych Wspólnoty, w liczbie trzech osób i na czas przeprowadzenia kontroli⁵⁹.
2. Osoby powołane do Komisji Kontroli Finansowej Wspólnoty wybierają spośród siebie Przewodniczącego.
3. Komisja Kontroli Finansowej Wspólnoty swoje spostrzeżenia i wnioski składa Zebraniu Wspólnoty w ciągu trzech miesięcy od momentu jej powołania i w tym celu może zwołać Zebranie Wspólnoty.

VI. MAJĄTEK WSPÓLNOTY

Art. 24

1. Wspólnota posiadają majątek, na który składają się nieruchomości, ruchomości i fundusze.
 2. Na fundusz Wspólnoty składają się: składki członków Wspólnoty⁶⁰, darowizny i zapisy od osób fizycznych i prawnych⁶¹ oraz wpływy z działalności gospodarczej.
-

VII. LOKALNY ZBÓR

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Art. 25

1. Lokalnym Zborem jest jednostka organizacyjna realizująca cele Wspólnoty, powołana w wyniku ewangelizacyjnej i duszpasterskiej działalności Wspólnoty lub lokalnego Zboru bądź na skutek podziału lokalnego Zboru, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
2. By mógł zostać powołany lokalny Zbór, niezbędna jest grupa osób, które zadeklarują w nim swoje członkostwo i zdołają wyłonić spośród siebie i powołać do służby organizacyjno-duszpasterskiej Prezbitera, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
3. Lokalny Zbór jako podstawowa jednostka organizacyjna Wspólnoty nie posiada osobowości prawnej.
4. W jednej miejscowości może istnieć więcej niż jeden lokalny Zbór.
5. Lokalny Zbór przyjmuje nazwę „Zbór Chrześcijan w «miejscowość»”, a w razie powołania w jednej miejscowości dwóch lub więcej lokalnych Zborów – następujący po sobie kolejny numer porządkowy.
6. Siedzibą lokalnego Zboru jest miejscowość, w której mieszka Prezbiter bądź znajduje się budynek, w którym odbywają się spotkania lokalnego Zboru, mające na celu realizację postanowień niniejszego Regulaminu.
7. Siedziba lokalnego Zboru może być przeniesiona do innej miejscowości na terytorium państwa polskiego.
8. Obszarem działalności lokalnego Zboru jest terytorium państwa polskiego.
9. Lokalny Zbór może posiadać majątek, na który składają się własne fundusze zebrane przez członków lokalnego Zboru lub nieruchomości i ruchomości zakupione przez osoby fizyczne reprezentujące i działające z upoważnienia organów lokalnego Zboru bądź nieruchomości i ruchomości oraz fundusze przekazane przez Wspólnotę do użytku i dyspozycji lokalnego Zboru, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
10. Lokalny Zbór może rozwiązać się lub wystąpić ze Wspólnoty na mocy uchwały Zgromadzenia Zboru podjętej na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie, bądź zostać wyłączony przez Zebranie Wspólnoty ze Wspólnoty, jeżeli przyjął doktrynalne lub organizacyjne zasady sprzeczne z Pismem świętym i z zasadami wyszczególnionymi w niniejszym Regulaminie.
11. W razie rozwiązania lub wystąpienia lokalnego Zboru majątek nieruchomy i ruchomy Wspólnoty, który został przekazany do użytku lokalnego Zboru, zostaje przejęty przez Wspólnotę, zaś majątek własny, który został nabyty ze środków własnych przez członków lokalnego Zboru, przechodzi na podmioty wskazane w uchwale o wystąpieniu bądź rozwiązaniu się lokalnego Zboru.
12. Lokalny Zbór występujący lub też wyłączony ze Wspólnoty przestaje być częścią Wspólnoty i nie może, jak i jego poszczególni członkowie, rościć sobie praw do majątku Wspólnoty.

ORGANY LOKALNEGO ZBORU

Art. 26

Organami lokalnego Zboru są:

- 1) Zgromadzenie Zboru;
- 2) Prezbyter;
- 3) Komisja Finansowa Zboru;
- 4) Komisja Kontroli Finansowej Zboru.

Art. 27

Organami odwoławczymi dla lokalnego Zboru w sprawach administracyjno-organizacyjnych, majątkowych, finansowych, doktrynalnych, etycznych i dyscyplinarnych, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie są:

- 1) w pierwszej instancji – Prezbyter;
- 2) w drugiej instancji – Zgromadzenie Zboru lub Biskup;
- 3) w trzeciej instancji – Kolegium Prezbyterów.

KOMPETENCJE ORGANÓW LOKALNEGO ZBORU

Art. 28

1. Lokalny Zbór w sprawach o charakterze duszpastersko-organizacyjnym, ideowym i teologicznym wobec organów Wspólnoty i innych wspólnot wyznaniowych, jak i na spotkaniach o charakterze okolicznościowym reprezentuje Prezbyter bądź osoba przez niego w tym celu delegowana.
2. Lokalny Zbór posiadający majątek, na który składają się własne fundusze zebrane przez członków lokalnego Zboru lub ruchomości i nieruchomości zakupione przez osoby fizyczne reprezentujące organy lokalnego Zboru bądź nieruchomości i ruchomości oraz fundusze przekazane przez Wspólnotę do użytku i dyspozycji lokalnego Zboru, powołuje Komisję Finansową Zboru, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
3. Do dysponowania środkami finansowymi zebranymi przez członków lokalnego Zboru lub majątkiem ruchomym i nieruchomym zakupionym przez osoby fizyczne reprezentujące organy lokalnego Zboru, wymagane jest współdziałanie Prezbitera i Komisji Finansowej Zboru, w dowolnej konfiguracji: Prezbitera i Skarbnika lub Prezbitera i jednego z członków Komisji, bądź Skarbnika i jednego z członków Komisji lub dwóch członków Komisji, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.

ZGROMADZENIE ZBORU

Art. 29

1. Zgromadzenie Zboru jest zebraniem członków lokalnego Zboru upoważnionym do podejmowania uchwał i decydowania w sprawach organizacyjnych, majątkowych i finansowych lokalnego Zboru.
2. Zgromadzenie Zboru zwołuje i prowadzi Prezbyter lub osoba wskazana przez niego, w przypadkach szczególnych związanych z realizacją zadań regulaminowych Zgromadzenie Zboru zwołuje i prowadzi Skarbnik Komisji Finansowej Zboru lub Przewodniczący Komisji Kontroli Finansowej Zboru za wiedzą Prezbitera, w wyjątkowych przypadkach związanych z realizacją zadań regulaminowych Biskupa Zgromadzenie Zboru zwołuje i prowadzi Biskup, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
3. Zgromadzenie Zboru w szczególności:

- 1) powołuje i odwołuje Prezbitera, Komisję Finansową Zboru, Komisję Kontroli Finansowej Zboru, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 2) dysponuje majątkiem ruchomym i nieruchomym Wspólnoty, który został przekazany do użytku lokalnego Zboru zgodnie z jego przeznaczeniem określonym w uchwale Zebrania Wspólnoty, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 3) dysponuje finansami zebranymi przez członków lokalnego Zboru, jak i majątkiem własnym ruchomym i nieruchomym, który został nabyty przez członków lokalnego Zboru reprezentujących organy lokalnego Zboru, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 4) wyraża zgodę na udzielenie określonej osobie chrztu nowotestamentowego lub na przyjęcie jej do lokalnego Zboru bądź na skreślenie lub wyłączenie jej z lokalnego Zboru, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 5) wyraża zgodę na utworzenie nowej jednostki organizacyjnej działającej jako odrębny lokalny Zbór w wyniku podziału istniejącego lokalnego Zboru, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 6) przyjmuje coroczne sprawozdanie Komisji Finansowej Zboru, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 7) wyraża zgodę na wystąpienie lokalnego Zboru ze Wspólnoty oraz podejmuje decyzje, na wniosek uczestnika Zgromadzenia Zboru, w innych sprawach, których niniejszy Regulamin nie reguluje, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
4. Zgromadzenie Zboru dąży do podejmowania decyzji jednomyślnie. W przypadku braku jednomyślności uchwały Zgromadzenia Zboru podejmowane są w obecności co najmniej połowy ogólnej liczby członków lokalnego Zboru bezwzględną większością głosów (50% plus jeden). W razie równego rozłożenia głosów decyduje głos Prezbitera bądź Biskupa jako zwołującego i prowadzącego obrady, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.

PREZBITER

Art. 30

1. Prezbiter jest jednoosobowym, powołanym na czas nieokreślony organem o charakterze kierowniczym, duszpasterskim, organizacyjno-administracyjnym, majątkowym i finansowym lokalnego Zboru oraz wykonawczym Zebrania Wspólnoty, Komisji Finansowej Wspólnoty, Kolegium Prezbiterów i Zgromadzenia Zboru, jak i organem odwoławczym dla członków lokalnego Zboru (w pierwszej instancji) w sprawach administracyjno-organizacyjnych, majątkowych, finansowych, doktrynalnych, etycznych i dyscyplinarnych, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
2. Prezbiterem może zostać Diakon cieszący się zaufaniem Biskupa, Kolegium Prezbiterów i członków lokalnego Zboru.
3. Do kompetencji i obowiązków Prezbitera należy:
 - 1) reprezentowanie lokalnego Zboru, realizowanie celów i zadań lokalnego Zboru i Wspólnoty, wnioskowanie o utworzenie jednostek organizacyjnych lokalnego Zboru i ich nadzorowanie, odnośnie zarządzania i kierowania wszystkimi czynnościami o charakterze doktrynalno-duszpasterskim, administracyjno-organizacyjnymi oraz majątkowym i finansowym lokalnego Zboru w zakresie spraw i potrzeb lokalnego Zboru, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 2) organizowanie i prowadzenie regularnych nabożeństw, spotkań okolicznościowych, konferencji, zgrupowań integracyjno-duszpasterskich dla lokalnego Zboru, zwoływanie i przewodniczenie Zgromadzeniu Zboru, lokalnym Zebraniom Braterskim i Siostrzanym, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 3) stanie na straży właściwego wykładu Pisma świętego i nauczanie biblijnych prawd wiary w kwestiach etyczno-doktrynalnych, liturgicznych i organizacyjnych oraz rozstrzyganie

- odwołań członków lokalnego Zboru, Diakonów, Diakonów, w kwestiach dotyczących wykładu prawd wiary, manifestacji darów duchowych, zagadnień etycznych i dyscyplinarnych, w których stroną jest Diakon, Diakonisa bądź jeden z członków lokalnego Zboru, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
- 4) działanie na rzecz rozwoju duchowego, intelektualnego i kulturalnego członków lokalnego Zboru, kształcenie i przygotowywanie ich do służby duszpastersko-organizacyjnej na rzecz lokalnego Zboru i Wspólnoty poprzez kultywowanie nowotestamentowego przebiegu nabożeństwa i organizowanie zajęć o charakterze duszpastersko-integracyjnym, kulturalnym i edukacyjnym oraz angażowanie duchowo dojrzałych Braci i Sióstr w oparciu o ich osobiste świadectwo wiary widoczne w poświęceniu się w służbie przekazywania biblijnych prawd wiary i pracy na rzecz lokalnego Zboru i Wspólnoty jako Diakonów i Diakonów, do pracy duszpastersko-organizacyjnej w ramach zadań lokalnego Zboru i Kolegium Przsbiterów, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 5) dyscyplinowanie członków lokalnego Zboru, Diakonów i Diakonów poprzez indywidualne i publiczne ich napominanie w kwestiach dotyczących manifestacji darów duchowych, etyczno-doktrynalnych i organizacyjnych oraz zawieszanie Diakonów lub Diakonów w ich działaniach na rzecz lokalnego Zboru w wyjątkowych, biblijnie uzasadnionych przypadkach związanych z głoszeniem przez nich poglądów niezgodnych z Pismem świętym i nieprzestrzeganiem zasad organizacyjnych przewidzianych w niniejszym Regulaminie, na czas nieokreślony bądź do momentu wyjaśnienia nadużyć i doprowadzenia do właściwej postawy Diakona lub Diakonów, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 6) wnioskowanie o udzielenie określonej osobie chrztu nowotestamentowego lub o przyjęcie jej do lokalnego Zboru bądź o skreślenie czy wyłączenie jej z lokalnego Zboru, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 7) zapoznavanie nowo przyjętych członków lokalnego Zboru z podstawami wiary, obowiązkami i prawami wynikającymi z Pisma świętego i niniejszego Regulaminu;
 - 8) wnioskowanie o utworzenie nowej jednostki organizacyjnej działającej jako odrębny lokalny Zbór w wyniku podziału istniejącego lokalnego Zboru, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 9) wnioskowanie o wystąpienie lokalnego Zboru ze Wspólnoty, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
3. Przsbiter ma prawo odwołać się w sprawach dotyczących wykładu prawd wiary, korzystania z darów duchowych, zagadnień etycznych, dyscyplinarnych i organizacyjnych, w których stroną są Diakon, Diakonisa lub Zgromadzenie Zboru do Biskupa, a w razie utraty mandatu zaufania do Biskupa może w ciągu 14 dni odwołać się od jego decyzji do Kolegium Przsbiterów.
 4. Odwołanie Przsbitera może nastąpić wskutek jego rezygnacji lub na wniosek Biskupa przez Zgromadzenie Zboru, bądź na wniosek Zgromadzenia Zboru za zgodą Biskupa, w przypadku nieprzestrzegania przez niego zasad etycznych wynikających z Pisma świętego i podstawowych obowiązków oraz zasad organizacyjnych niniejszego Regulaminu.
 5. W razie rezygnacji, odwołania lub śmierci Przsbitera, do momentu powołania nowego Przsbitera jego obowiązki przejmuje na wniosek Biskupa jeden z Diakonów, cieszący się zaufaniem lokalnego Zboru i Kolegium Przsbiterów. Nowy Przsbiter powinien zostać powołany w ciągu trzech miesięcy od dnia rezygnacji, odwołania lub śmierci poprzednika.

KOMISJA FINANSOWA ZBORU

Art. 31

1. Komisja Finansowa Zboru jest kolegialnym organem wykonawczym Zgromadzenia Zboru upoważnionym do dysponowania majątkiem i finansami lokalnego Zboru, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.

2. Komisję Finansową Zboru na czas nieokreślony w liczbie trzech osób stanowią Skarbnik (jako przewodniczący) i dwóch członków.
3. Do kompetencji i obowiązków Komisji Finansowej Zboru należy:
 - 1) zarządzanie własnym majątkiem ruchomym i nieruchomym lokalnego Zboru oraz kierowanie wszystkimi czynnościami, w zakresie spraw i potrzeb lokalnego Zboru za zgodą Prezbitera oraz zarządzanie majątkiem ruchomym i nieruchomym Wspólnoty, który został przekazany do użytku lokalnego Zboru, zgodnie z jego przeznaczeniem określonym w uchwale Zebrania Wspólnoty, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 2) prowadzenie działalności w sprawach finansowania doraźnych potrzeb lokalnego Zboru i działań charytatywnych i pomocowych na rzecz członków lokalnego Zboru i bliźnich za zgodą Prezbitera, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
 - 3) składanie Zgromadzeniu Zboru rocznej informacji o dochodach i wydatkach lokalnego Zboru, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie;
4. Do dysponowania środkami finansowymi zebranymi przez członków lokalnego Zboru i majątkiem ruchomym i nieruchomym zakupionym przez osoby reprezentujące organy lokalnego Zboru wymagane jest współdziałanie w dowolnej konfiguracji: Prezbitera i Skarbnika lub Prezbitera i jednego z członków Komisji, bądź Skarbnika i jednego z członków Komisji lub dwóch członków Komisji, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
5. Komisja Finansowa Zboru w sprawach zarządzania majątkiem ruchomym i nieruchomym nabytym przez członków lokalnego Zboru oraz finansowania doraźnych potrzeb lokalnego Zboru i działań charytatywnych na rzecz członków lokalnego Zboru i bliźnich dąży do podejmowania decyzji jednomyślnie⁶². W przypadku braku jednomyślności Skarbnika, członków Komisji Finansowej Zboru i Prezbitera, w sprawach dysponowania przez Komisję majątkiem i środkami finansowymi lokalnego Zboru Prezbyter, Skarbnik i członkowie Komisji Finansowej Zboru mają prawo odwołać się w ciągu 14 dni do Zgromadzenia Zboru.

KOMISJA KONTROLI FINANSOWEJ ZBORU

Art. 32

1. Komisja Kontroli Finansowej Zboru jest wewnętrznym organem kontrolnym lokalnego Zboru, powoływana jest na wniosek trzech uczestników Zgromadzenia Zboru jako organ kontroli wewnętrznej w sprawach gospodarczych i majątkowych lokalnego Zboru, w liczbie trzech osób, na czas przeprowadzenia kontroli.
2. Osoby powołane do Komisji Kontroli Finansowej Zboru wybierają spośród siebie Przewodniczącą.
3. Komisja Kontroli Finansowej Zboru swoje spostrzeżenia i wnioski składa Zgromadzeniu Zboru w ciągu trzech miesięcy od momentu jej powołania i w tym celu może zwołać Zgromadzenie Zboru.

.....

ZEBRANIE BRATERSKIE I SIOSTRZANE

Art. 33

Zebranie Braterskie bądź Siostrzane jest zebraniem Braci lub Sióstr Wspólnoty lub lokalnego Zboru. Zwoływane jest dla potrzeb Wspólnoty przez Biskupa, dla potrzeb lokalnego Zboru przez Prezbitera. Celem Zebrania jest utrzymywanie łączności braterskiej i siostrzanej, ujednolicanie w oparciu o tekst biblijny poglądów w kwestiach etycznych i prawd wiary, poszerzanie wiedzy o Bogu i Biblii oraz otaczającym świecie bez wyznaczania jakichkolwiek granic w jej poszukiwaniu⁶³.

VIII. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

NIEDOPUSZCZALNOŚĆ ŁĄCZENIA FUNKCJI

Art. 34

Niedopuszczalne jest łączenie następujących funkcji:

- 1) Biskupa lub Prezbitera z funkcją Skarbnika lub członka Komisji Finansowej Wspólnoty lub Komisji Finansowej Zboru;
- 2) Skarbnika lub członka Komisji Finansowej Wspólnoty z funkcją Przewodniczącego lub członka Komisji Kontroli Finansowej Wspólnoty;
- 3) Skarbnika lub członka Komisji Finansowej Zboru z funkcją Przewodniczącego lub członka Komisji Kontroli Finansowej Zboru;
- 4) Skarbnika lub członka Komisji Finansowej Wspólnoty z funkcją Skarbnika lub członka Komisji Finansowej Zboru.

DOKUMENTACJA ORGANÓW WSPÓLNOTY

Art. 35

1. Dokumenty Wspólnoty mają postać: Regulaminu, Uchwały, Umowy, Sprawozdania, Decyzji, Postanowienia, Opinii i Zaświadczenia sporządzonych przez organy Wspólnoty i lokalnego Zboru, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
2. Akty normatywne (Regulamin) i dokumenty (Sprawozdania) Wspólnoty są sporządzone w trybie art. 19., pkt. 5., pkt. 8., ust. 1. i art. 19., pkt. 17. Statutu Zboru Ewangelicznego „Agape” w Poznaniu, na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
3. Akty normatywne (Regulamin, Uchwały) i dokumenty (Sprawozdania, Decyzje, Postanowienia, Opinie i Zaświadczenia) Wspólnoty mają postać tekstu drukowanego (w wyjątkowych przypadkach mogą być spisane odręcznie), zawierają nazwę organu sporządzającego, nazwę dokumentu, miejsce, datę jego powstania, pieczęć Wspólnoty (Zboru Chrześcijan we Wrocławiu), podpisy osób funkcyjnych w zależności od organu go sporządzającego, w przypadku:
 - 1) Zebrania Wspólnoty, podpis Biskupa i dwóch delegatów Zebrania Wspólnoty⁶⁴;
 - 2) Komisji Finansowej Wspólnoty, podpis Skarbnika Komisji i jednego z członków Komisji;
 - 3) Kolegium Prezbitarów, podpis Biskupa i dwóch biorących udział w posiedzeniu członków Kolegium Prezbitarów.
 - 4) Zgromadzenia Zboru, podpis Prezbitera i dwóch uczestników Zgromadzenia.
4. Pieczęć Wspólnoty (Zboru Chrześcijan we Wrocławiu) oraz dokumenty Wspólnoty przechowywane są przez Biskupa.

Art. 36

1. Wspólnota lub poszczególni jej członkowie mogą wystąpić z wnioskiem o rejestrację niezależnego związku wyznaniowego.
2. Wspólnota może rozwiązać się na mocy uchwały Zebrania Wspólnoty podjętej na zasadach przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
3. W razie rozwiązania Wspólnoty jej majątek przechodzi na podmioty wskazane w uchwale o rozwiązaniu Wspólnoty lub na cele charytatywne.
4. Likwidatorem Wspólnoty jest Komisja Finansowa Wspólnoty lub osoby wskazane w uchwale Zebrania Wspólnoty.

Art. 37

Niniejszy Regulamin obowiązuje od dnia 01.10.2017 roku.

¹ Mat. 16:13-19; Efez. 4:11-16.

² 1Kor. 2:14.

³ **KONTEKST IDEOWO-HISTORYCZNY:** W momencie ukonstytuowania się Wspólnoty jako niezależnej jednostki organizacyjnej ideowo-liturgiczną i ustrojową podstawą jej istnienia, rozwoju i nauczania były najbardziej uniwersalne zasady pobożności i formy organizacyjno-liturgiczne oraz metody interpretacji Pisma Świętego, jakie zostały wypracowane przez rozwijające się w Polsce wspólnoty chrześcijańskie o charakterze ewangeliczno-baptystycznym i zielonoświątkowym, działające zarówno w ramach Zboru domowego, jak i zrzeszone w latach 1947/53-1987 w Zjednoczonym Kościele Ewangelicznym. Doktrynalnie jednak i organizacyjnie, zarówno w kontekście swojej genezy, jak i historii rozwoju, została ukształtowana w drugiej połowie lat 80. i pierwszej połowie lat 90. na skutek dwójakiej opozycji. Z jednej strony do doktryny pozytywnego wyznania, ewangelii sukcesu i nowych form liturgii o charakterze estradowo-widowiskowym³, napływających z USA i Europy Zachodniej do wspólnot należących do nurtu Chrześcijan Wiary Ewangelicznej i Stanowczych Chrześcijan (zrzeszonych w latach 1953-1987 w ZKE); z drugiej wobec niektórych rodzimych form pobożności zewnętrznej (będących pokłosiem pietystycznych, purytańskich i ascetycznych idei obecnych w chrześcijaństwie w ogóle), wyrażającej się niekiedy rozbudowanym systemem zakazów i nakazów, wskazujących, że źródło zepsucia moralnego człowieka, nie pochodzi z niego samego, ale jest skutkiem czynników zewnętrznych takich jak zdobycze cywilizacji, kultury i nauki, a przybierających niekiedy formę swoistego faryzeizmu chrześcijańskiego, charakteryzującego się akcentowaniem raczej uczynkowości niż stanu serca, która to uczynkowość w swej istocie zaprzecza zbawieniu z łaski i zastępuje treść wewnętrznego życia duchowego, wypierając tym samym sens nauki apostoelskiej w kontekście „opanowania zmysłów”. Przy tym Wspólnota w wyniku doświadczenia na tle zastanej chrześcijańskiej rzeczywistości ideowej i organizacyjnej, jak i zasygnalizowanych powyżej duchowych zjawisk, z którymi tworzący jej zręby członkowie zetknęli się jako ludzie poszukujący prawdy i wartości o charakterze duchowo-egzystencjalnym, ideowym, społecznym i religijnym, w procesie duchowego i historycznego kształtowania się, dokonała w oparciu o współczesną krytykę historyczną teologii chrześcijańskiej oraz badania współczesnych biblistów, merytorycznej weryfikacji wielu doktrynalnych przekonań i tradycji wyznaniowych, na rzecz nowotestamentowych treści mających swoje uzasadnienie w teologii biblijnej. To jednak, obok bezpośredniego odwoływania się w swoim obecnym systemie organizacyjno-ustrojowym i nauczaniu do idei chrześcijaństwa nowotestamentowego z czasów apostoelskich, jak i do współczesnych badań biblistów, Wspólnota czuje się kontynuatorem niektórych wartości ruchu odrodzeniowo-reformacyjnego obecnego w chrześcijaństwie na przestrzeni jego historii, określanego w literaturze przedmiotu drugą bądź alternatywną reformacją (równoległą do tej związanej z wystąpieniem Lutra, Kalwina i Zwingliego), reprezentowanych przez ruchy anabaptystyczne, menonitów czy Schwenckfeldystów, jak i wielu biblijnych zasad wiary wyznawanych przez wspólnoty religijne o charakterze ewangeliczno-zielonoświątkowym, które działały na ziemiach polskich w ramach wspomnianego już nieformalnego nurtu Zborów domowych oraz Zjednoczonego Kościoła Ewangelicznego.

⁴ Rejestr Kościołów i Innych Związków Wyznaniowych; Data wpisu 07. 05. 1991 r. (data zmiany 15. 01. 2001 r.). Liczba kolejnego wpisu 61.

⁵ 1Tes. 2:4; 1Tym. 1:2-4,7-11; Tyt. 1:7-9; Dz.Ap. 15:1-2,6,22-25.

⁶ Dz.Ap. 15:15; 2Tym. 3:16-17; 2P. 1:19-21.

⁷ Dz.Ap. 15:24-31.

⁸ 1Kor. 14:26-40.

⁹ 1P. 2:11-12; 4:2-4.

¹⁰ Efez. 5:19-20; Kol. 3:16.

¹¹ Mat. 18:19-20; 28:18-20; Dz.Ap. 2:42-46; 1Kor. 14:13-16.

¹² 1Kor. 7:12-14.

¹³ Heterodoksja – inny pogląd (z gr. *heteros* – drugi, inny, odmienny + *doxa* – sąd, zdanie, pogląd). Tu oznacza występującą w ramach procesu poznawania biblijnych prawd wiary i rozwoju duchowego dopuszczalną niejednorodność refleksji i postawy uczniów Chrystusa (Mar. 9:40; Rzym. 14:1-8; 15:1-3; Filip. 3:1-16, Filip. 3:13-16). Przy tym „inny” nie oznacza tu „sprzeczny z literą i duchem Pisma świętego”, tj. zupełnie niemieszczący się w ramach treści nauki apostoelskiej. Toteż heterodoksja nie jest tym samym, co odstępstwo lub herezja.

¹⁴ Dz.Ap. 13:1-3; 1Kor. 12:1-13; 14:15-16,26-40.

¹⁵ Liturgiczna katecheza, homilia czyli usługa Słowem Bożym przebiega na dwóch płaszczyznach przekazu Słowa Bożego: w formie uprzednio przygotowanej bądź improwizowanej postylli (łac. „*post illa verba textus*”, „po tych słowach tekstu”), polegającej na egzegezie (wyjaśnianiu) określonego tekstu Biblii (perykopy) i wydobyciu z niego etycznych, teologicznych oraz eschatologicznych treści, lub też poprzez spontaniczne odczytanie przez jednego z członków wspólnoty określonego fragmentu Pisma

świętego bez komentarza, którego treść sama w sobie podczas przebiegu nabożeństwa, w kontekście zaistniałej sytuacji, staje się teologicznym, moralnym bądź eschatologicznym komentarzem dla zebranych. Celem obu tych form przekazu treści biblijnych jest przede wszystkim duchowe zbudowanie, napomnienie i wskazanie, jak żyć i czcić Boga, by nie znaleźć się wśród głupich panien (zob. Mat. 25:1-13).

¹⁶ Mat. 16:24.

¹⁷ Efez. 4:28.

¹⁸ Rzym. 16:3-5; Kol. 4:15; Flm. w. 2; Dz.Ap. 19:9-10.

¹⁹ Mar. 8:34.

²⁰ Mar. 9:40.

²¹ Dz.Ap. 2:42; Hebr. 10:24-27.

²² Mat. 18:15-18.

²³ 1Tym. 1:3-6,19-20; 2Tym. 2:17-18; Tyt. 1:7,9-11.

²⁴ Mat. 18:15-18; 1Kor. 5:1-13.

²⁵ Wyłączenie (ekskomunika) w biblijnym rozumieniu tego słowa jest pozbawieniem określonej osoby członkostwa w widzialnym zborze i usunięciem jej ze wspólnoty braterskiej za niemoralne postawy; ma przede wszystkim charakter dyscyplinarny (Mat. 18:15-18; 1Kor. 5:1-13). Tym samym celem wyłączenia nie jest pozbawienie zbawienia, którego dysponentem jest Bóg (Rzym. 9:17-18), a jedynie wyrażenie przez widzialny zbor w osobach jego członków swojej nieakceptacji wobec życia niezgodnego z wyznawanymi prawdami wiary. Ekskomunika zawsze była i jest tylko wyłączeniem osoby żyjącej niemoralnie z ziemskiej społeczności wiernych, celem zaś jest wzbudzenie żalu i ewentualny jej powrót na właściwą drogę wiary, a w końcu zbawienie (1Kor. 5:5; 1Tym. 1:20). Dopóki człowiek żyje, ma możliwość pojednania się z Bogiem i ludźmi (Hebr. 9:27-28; Jak. 5:19-20; 1Jan 5:16-17 [zob. Mat. 12:31; Hebr. 6:4-8]; Judy w. 21-23). Wszelkiego rodzaju dyscyplinarne akty Kościoła, takie jak publiczne napomnienie (tj. „naznaczanie”, „baczenie”, „objęcie szczególną troską”) i wyłączenie (Mat. 18:15-18; 2Tes. 3:6,14-15), muszą być oparte na konkretnych niemoralnych zachowaniach określonej jednostki i to bez względu na osobę (Mat. 10:37; 1Tym. 5:17,19-21) oraz w duchu miłosierdzia, jak i pokory tych, którzy dokonują oceny postępowania swojego współbrata (Jan 8:7). Przy tym tego typu akty dyscyplinarne powinny być poprzedzane duszpasterskim indywidualnym napomnieniem (Mat. 18:15-17; Gal. 2:14; 2Tes. 3:14-15; Hebr. 12:14-17; Judy ww. 16,22-23). Jest niedopuszczalne publiczne napominanie lub wyłączanie osoby, która poinformowała Zbór i przyznała się do popełnionego grzechu (Mat. 18:15; Łuk. 17:3-4). Toteż aktom dyscyplinarnym Zboru, takim jak napomnienie publiczne (2Tes. 3:6,14-15) i włączenie podlegają tylko te osoby, które ukrywają swój grzech, trwają w nim, nie pokutują i nie porzucają go mimo zastosowania wobec nich środków duszpasterskich (Mat. 18:15-18; 2Tes. 3:6). Przy tym wszelkie kościelne działania dyscyplinarne niemające konkretnego uzasadnienia w rzeczywistym życiu moralnym i duchowym tych wszystkich ludzi, wobec których zostały one podjęte w sposób nieodpowiedzialny przez określoną wspólnotę, nie mogą być traktowane poważnie i pozbawiać ich duchowej więzi z mistycznym Ciałem Chrystusa, ukrytym w widzialnym Kościele Powszechnym, jeśli ludzi tych łączy z nim prawda Słowa Bożego (Przyp. 26:2). Innymi słowy, osoby wyłączone przez określoną wspólnotę, które nadal poza jej strukturami wydają owoc swojej wiary, wyrażający się w szacunku do treści Pisma świętego, postawie moralnej, jak i w szukaniu relacji braterskich z ludźmi odrodzonymi, są tylko żywym dowodem sekciarstwa tej wspólnoty, która je wyłączyła.

²⁶ Chrześcijańskich prawd wiary nie można traktować jako coś zewnętrznego, jako jakiegoś przykazania lub żądania (Mar. 8:34; Jak. 1:21-25), które jako takie musi być spełnione zgodnie z przepisami prawa; wiara chrześcijańska jest sprawą rozumu i woli (Rzym. 7:18,23-25), odnowionego i czystego serca (Jer. 31:31-34; Jan 3:3-6, Mat. 5:8), na skutek pokuty (Rzym. 12:1-2; Efez. 4:17-24; Kol. 2:20-23; 3:1-5), przez wiarę w łaskę Boga oraz w moc Ducha (Rzym. 8:1-4,12-13), jest odnową człowieka w Chrystusie (Gal. 5:24-25; 2Kor. 5:16-17). Toteż etyka chrześcijańska jest przede wszystkim moralnością woli i wewnętrznego przekonania, zarówno w swym skrępowaniu, jak i w swej wolności, której ostateczną siłą jest miłość do Boga (Mat. 22:37-38; Jan 14:21-24; 1Jan 2:3-6), a w konsekwencji i do bliźniego (Mat. 22:39-40; 1Jan 2:9-11; 3:17-18). Tym samym dyscyplinie ze strony wspólnoty zborowej podlegają tylko te osoby, które deklarują swoje w niej członkostwo i zgadzają się z doktryną oraz etyką wspólnoty, pozostając w obrębie duchowych, doktrynalnych i moralnych wartości biblijnych wyznawanych przez Zbór (1Kor. 5:11). Zatem jeśli członek lokalnego Zboru uzna, że nauczanie Zboru jest niezgodne z Pismem świętym (Mat. 7:15-16; 23:1-4; Gal. 1:6-9; 1Tym. 4:1-3), powinien bez przeszkód ze strony Zboru wystąpić ze wspólnoty braterskiej (2Kor. 6:14-18). Niewłaściwą praktyką Kościoła i dowodem jego słabości, cielesności, prostactwa, zawiści i sekciarstwa, by nie powiedzieć:

zaprzęstwa wobec prawdy Słowa Bożego jest publiczne naznaczanie lub wyłączenie ludzi chcących wystąpić ze Zboru, z którego doktryną i moralnością się nie zgadzają. Kościół ma prawo w obrębie swojego działania za pośrednictwem swoich biskupów, diakonów i prezbiterów nie pozwolić na nauczanie i szerzenie poglądów według niego sprzecznych z Biblią (1Tym. 1:3-11; Tyt. 1:10-11), a nawet ma obowiązek ostrzec swoich współwyznawców o takim zagrożeniu ze strony wywrotowców (2Jan w. 8-11) i wyłączyć ze zboru tych, którzy mimo upomnień braterskich nadal szerzą wśród współbraci niezgodne z nauczaniem Kościoła nauki (1Tym. 1:3-6,19-20; 2Tym. 2:17-18). Nie ma jednak prawa przymuszać do swoich poglądów kogokolwiek i używać środków dyscyplinarnych w celu zastraszenia osób chcących wyjść ze wspólnoty religijnej. Inaczej mówiąc, Kościół nie może używać środków dyscyplinarnych wobec tych osób, które chcą wystąpić ze wspólnoty braterskiej wyniku powodu nieakceptowania doktrynalno-etycznych zasad Zboru.

27 1P. 2:9.

28 Mat. 23: 8-12; Rzym. 12:3; 1P. 2:4-5,9.

29 Ps. 35:18; 108:4; Rzym. 10:6-10; Hebr. 13:15.

30 Dz.Ap. 6:2-6; Efez. 4:7,11-15.

31 1Tym. 3:1-7,13; Tyt. 1:7-9; Łuk. 6:26.

32 Dz.Ap. 6:1-6; 1Tym. 3:8-13.

33 Rzym 12:3; 1Kor. 3:5-9; 4:1-6; Mat. 10:37-38; Gal. 1:6-10; 2:4-5; 5:24; Kol. 2:20-23; 2Tym. 4:1-4; Filip. 1:14-18; 1Kor. 14:36,39; 1P. 5:2-5.

34 Przyp. 1:5-7, 20-22, 31-33; 13:20; 28:9; 1Tym. 4: 15-16; 2Tym. 2:15; 2P. 3:16.

35 2Tym. 3:16-17.

36 Jan 8:31-32; 16:12-14.

37 Iz. 34:16; 2Tym. 3:16-17; 2P. 1:16-19; Ps. 51:15.

38 Jan 14:16-18, 26; 16:7-15; 1Kor. 2:3-5; 1P. 4:11; 2P. 1:20-21.

39 1Kor. 3: 5-13; 4:1-2, 6; Gal. 2:1-2,9; 3Jan w. 9-11.

40 1Kor. 2:15-16; 4:1-6; Kol. 4:17; Jak. 3:1.

41 Dz.Ap. 20:29; 1Tym. 1:3-11; 2Tym. 2:16-18; Tyt. 1:10-11, 15-16.

42 Dz.Ap. 15:6; Gal. 2:5.

43 Dz.Ap. 15:6; Gal. 2:5.

44 4Moj. 27:12-23; 5Moj. 34:9; Dz.Ap. 6:5; 13:2; 1Tym. 5:22,24; Tyt. 1:5.

45 Izba Karna Sądu Najwyższego (SN) w składzie siedmiu sędziów w uchwale z 6 maja 1992 r. stwierdziła, że duchownym w rozumieniu art. 47 ust. 1 ustawy z 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity Dz. U. 1992 r. Nr 4 poz. 16) jest osoba należąca do Kościoła Katolickiego lub innego Kościoła albo związku wyznaniowego, która wyróżnia się spośród ogółu wyznawców danej religii tym, że powołana została do stałego organizowania i sprawowania kultu religijnego.

46 Rzym 12:3; 1Kor. 3:5-9; 4:1-6; Mat. 10:37-38; Gal. 1:6-10; 2:4-5; 5:24; Kol. 2:20-23; 2Tym. 4:1-4; Filip. 1:14-18; 1Kor. 14:36,39; 1P. 5:2-5.

47 1Kor. 1:10; Filip. 2:2.

48 4Moj. 27:12-23; 5Moj. 34:9; Dz.Ap. 6:5; 13:2; 1Tym. 5:22,24; Tyt. 1:5.

49 Efez. 4:11-15.

50 1Tym. 3:13.

51 1Tym. 5:19-21.

52 1Tym. 1:3-6; Tyt. 1:10-11.

53 1Kor. 2:14; 3:3-9.

54 1Kor. 1:11-12; 3Jan 9-11.

55 1Kor. 11:16; 14:36-38.

56 Efez. 4:2-6; 1Kor. 1:10.

57 1Tym. 3:13; 1Kor. 2:16; 7:10,12,40.

58 1Kor. 11:16; 14:36-38.

59 2Kor. 8:19-21.

60 2Kor. 8:12-15; 9:6-9,12.

61 Łuk. 8:3.

62 Efez. 4:2-6; 1Kor. 1:10.

63 Jan 18:37-38; Przyp. 1: 5-7; 20-33.

64 2Kor. 13:1.